

Savisaar ei tassinud Tallinna Linnavalitsuse kööki Hundisilmale Suvine intervjuu Edgar Savisaarega spetsiaalselt Kesknädalale

Kas uudis sellest, et prokuratuur aasta või kauemgi on tegelenud Teie „uurimisega“, oli möödunud nädalal Teie jaoks põhisündmus?
Vist mitte. Pigem Õhtulehe kirjutis sellest, kuidas Ärma talu riiklik köök susserdati Ilvese pere eramandisse. Proovisin ette kujutada, kuidas mina tassaksin Tallinna Linnavalitsuse sööklast praeahju, külmkapi ja pannide komplekti metsade taha Hundisilmale ning õiguskaitseorganid mind sellejuures põõsaste taga jälgiksid.

Ei ole tähele pannud, et Soome presidendi ümber oleks nii suuri skandaale. Milleks neid perekond Ilvesel vaja läheb?

Ega ei lähegi. Inimene on lihtsalt rahamaia ja ei taha enesele panni ostmiseks kulutusi teha, kui võib seda riigi raha eest korraldada.

Pühendaks selle intervjuu peamiselt Teie pretensioonika pealkirjaga raamatu „Tõde Eestist“ esimesele köitele, mis pidi ilmuma juba mais või juunis. Seni aga on olnud vaikus. Ma saan aru, et kevadine jalalumurd mängib oma osa. Kui jalg kipsis, pidurdab see kõiki tegemisi. Mis seisus asjad on?

Alustame sellest, et jalalumurd muidugi mõjutas. Aga vaid mõnda aega. Nüüd on käsikiri valmis ja küljendamine käib. Isegi pildid selles raamatus vaatasin hiljuti üle. Käsikirja tõlkimine inglise ja vene keelde on samuti alanud. Eks selle aasta hilisul jõuab valmis raamat Hongkongi trükikojast Eestisse kohale.

Mille järgi seda otsustada, kui suur on lugejahuvi selle raamatu suhtes?

Raske vastata. Võibolla selle järgi, kuidas varasemad raamatud vastu on võetud? Kõige paremini läks muidugi mahukal „Peaministril“, kaks trükki ja ligikaudu 12 000 eksemplari. Ma ei tea Eestis ühtki

teist publitsistlikku raamatut, millel oleks nii suur tiraaž. Muidugi mõjutas seda ka raamatu avaldamine Soomes, mis läbimüüki veelgi suurendas. Kui varasemast meenutada, siis võeti ka „Usun Eestisse“ ja „Majanduspoliitika“ hästi vastu, kuigi tegu oli rohkem erialakirjandusega, mis nõuab enam pingutusi lugemiseks ja kaasaelamiseks. Usun aga, et ka see raamat võetakse hästi vastu ning see peaks pakkuma huvi laiale lugejate ringile. Seda enam, et mingis mõttes on tegu juubeliraamatuga – ma pole küll väga pingutanud, et oma kirjatöid kokku lugeda, aga see peaks olema 15. minu kirjutatud raamat riulil.

Mõne katkendi käsikirjast on Kesknädal või linnameedia ka avaldanud. Ülevaadet raamatust kui tervikust need muidugi ei anna, sest pidid ära mahtuma ühele või kahele ajaleheküljele. Nagu ma aru saan, on põhirõhk asetatud ikka majanduskriisile ja sellest väljatuleku teedele nagu ka mitmes varasemas töös?

Võrreldes „Majanduspoliitikaga“ on kontekst seekord laiem ning käsitleb mitte ainult majandust, vaid ühiskonda tervikuna. Ülesehituse järgi on raamatus kuus osa, neist esimene „Eesti varjatud tõde“, mis analüüsib meie fassaadriiki ja majanduslikku püramiidskeemi; teine osa räägib Eesti poliitikast, nii presidendist kui ka peaministrilt, nii erakondadest kui ka jõustruktuuridest; kolmas osa on „diagnoos Eesti makromajandusest“, kus muide räägitakse ka Tallinna olukorrast.

Loe edasi lk 6-7

ESMi poolt 10:9 – kuidas hääletas iga kohtunik

Põhiseaduse paragrahvi 149 teine lõige ütleb: „Riigikohus on riigi kõrgeim kohus, kes vaatab kohtulahendeid läbi kassatsiooni korras. Riigikohus on ühtlasi põhiseadusliku järelevalve kohus.“ Seega, Riigikohus on lõpliku tõe kuulutaja ja iga vaidlus peab ükskord lõppema. Kui ikka lõppeb...

ANDO LEPP
õigusteaduse doktor, Eesti Rooma Klubi liige

12. juulil otsustas Riigikohus jätta rahuldamata õiguskantsler Indrek Tederi taotluse 12. märtsist 2012, tunnistada EV põhiseaduse vastaseks Euroopa Stabiilsusmehhanismi (ESM) asutamislepingu artikli 4 lõige 4. Riigikohtu hinnangul

vaidlustatud artikkel küll piirab Riigikogu finantspädevust, demokraatliku õigusriigi põhimõtet ja Eesti Vabariigi suveräänsust, aga piirangud on siiski õigustatud. Õiguskantsler leidis oma kaebuses Riigikohtule, et ESMi artikli 4 lõige 4 võimaldab (küll ainult erandjuhul) anda euroala osalusriigile finantsabi kiirmenetluses 85 protsendi hääletamusega, mis omakorda tähendab seda, et *abi võidakse anda Eesti Vabariigi vastuseisust hoolimata.*

Kes hääletasid poolt
KÜMNE riigikohtuniku arva-

tes on ESMi asutamislepingu EV põhiseadusega kooskõlas. Loomulikult Riigikohtu esimees **Märt Rask**, kes sai Riigikohtu esimeheks ajal, kui ta oli veel Reformierakonna aseesimees. Minule jättis väga sügava mulje Raski meedias avaldatud väide, et Riigikohtu ei ole sellise otsuse tegemisel keegi mõjutanud.

Tsiviilkolleegiumi kui Riigikohtu tähtsaima kolleegiumi seitsmest riigikohtunikust hääletas poolt vaid kaks: **Villu Kõve** ja **Peeter Jerofejev**. Kriminaalkolleegiumi kuuest riigikohtunikust samuti vaid

kaks: kolleegiumi esimees **Priit Pikamäe** ja riigikohtunik **Hannes Kiris**. Halduskolleegiumi kui Riigikohtu kõige „tagasihoidlikuma“ kolleegiumi (ajaloost on teada, et kuna kohtunikud olid tööga üle koormatud, siis nad jätsid vähemtähtsad tsiviil- ja kriminaalasjad lihtsalt arutamata, mille tagajärjel tekkis uus õiguseharu haldusõigus; vt 1804. a Napoleoni Tsiviilkoodeksi ja politseiõiguse) viiest riigikohtunikust hääletasid aga kõik viis riigikohtunikku poolt: kolleegiumi esimees **Tõnu Anton** ja riigikohtunikud **Indrek Koolmeister**,

Ivo Pilving, **Jüri Põld** ja **Harri Salmann**. Seega sai Riigikohtu sellise otsuse langetamisel kaaluks kaalukeeleks halduskolleegiumi riigikohtunike arvamus, millel allakirjutanu veidi peatub.

Väike tagasivaade
Riigikohtu halduskolleegiumi esimehe Tõnu Antoni tütar on Ülle Madise (aastani 2000 Anton), kes on ühtlasi Eesti Vabariigi presidendi Toomas Hendrik Ilvese õigusnõunik.

Loe edasi lk 4

Juhtkiri

Ansipi valitsuse salamisi antud miljonilubadused

KADRI SIMSON
Riigikogu kesksfraktsiooni esimees

Üks Euroopa abipakett EFSF on asendamas teist alalist päästefondi ESM ning juba viis eurotsooni riiki seitsmeteistkümnest on ise abisaaja rolli langenud. Sellises olukorras väldib Eesti valitsus kõikvõimalikel viisidel sisulist arutelu Eesti osaluse üle teiste riikide laenude garanteerimisel ning annab avalikkusele selgitamata käendusi, mis võivad Eestile aastate pärast koormaks osutuda.

Rahandusminister Jürgen Ligi on asunud seisukohale, et parlamentaarses riigis pole parlamendi asi Eesti riigile võetavaid kohustusi täiskogu istungitel arutada. Nimelt ruttas minister nõustuma Hispaania pankadele antavate garantiidega. Selleks, et 9. juulil kokku lepitud dokumenti parlamentaarses tava kohaselt avalikult tutvustada, oli aega kaks töönädalat. Kuna aga valitsusliit ei suutnud selle aja jooksul kokku saada 51 häält Riigikogu koosseisu enamuse saavutamiseks, siis valiti mugavam tee Riigikogu Euroopa asjade komisjoni näol. Selles komisjonis oli võimalik ilma avaliku aruteluta vaid kümne toetushäälega anda ministriale voli Eesti nimel garanteerida kuni 280 miljoni eurost laenu, mis on Eesti osa 100 miljardi eurosest abipaketist.

Minister kinnitas, et riskid on hajutatud pikkadeks aastateks ja kõik riskid ei realiseeru korraga. Kuid riskide mõju üle Eestile avalikult arutleda ta ei soovi. Suletud uste taga ei avaldata ka pädevaid riskianalüüse. Selle asemel halvustatakse parlamendi debatti ja nimetatakse ebaseadlike küsimuste esitamist edevuseks. Eesti on parlamentaarne riik ja debatt peab olema nähtav. Suletud komisjon seda aga pole.

KESKMÖTE: Keskerakond on olnud sellistel tingimustel EFSFis ja Kreeka abipaketis osalemisele vastu, sest võlakäendus võõrsil tähendab jätkuvaid kärpeid meie enda inimeste ja majanduse arvel.

Euro võlakriis on väga mitmetahuline probleemide sasipundar, kus iga abi vajav riik erineb oma probleemidelt teistest. Sarnasus meie jaoks seisneb aga selles, et kui Eestis jutlustatakse laenude kahjulikkusest ning välistatakse täielikult laen selleks, et rasketel aegadel toetada Eesti majandust ja parandada tööturu võimalusi, siis teiste riikide heaks ollakse valmis kohe laenama. Nimelt peab iga laenu garanteerides olema valmis olukorraks, et ühel päeval pole laenaja võimeline oma kohustusi täitma ja see kohustus langeb meile kui käendajatele. Ega siis meie riigil muud üle jää kui laenata. Riigikohus manitses, et Riigikogu peab laenumehhanismi liitumist ratifitseerides ette nägema, kust tuleb raha selliste kohustuste täitmiseks. Seni on kõlanudki vastuseks, et selliseks puhuks on meie riigil olemas laenuvõime.

Keskerakond on olnud sellistel tingimustel EFSFis ja Kreeka abipaketis osalemise vastu, sest võlakäendus võõrsil tähendab jätkuvaid kärpeid meie enda inimeste ja majanduse arvel.

Kui sel suvel arutas Riigikohus põhjalikult Euroopa Stabiilsusmehhanismi (ESM) põhiseaduspärasuse üle, kostis palju etteheiteid, et sellised arutelud oleksid pidanud aset leidma hoopis parlamendis. Keskerakond on püüdnud neid arutelusid suurde saali tuua. Eelmisel aastal õnnestus meie eestvedamisel saavutada otsus, et iga uue laenukliendi ehk uue hädaabi vajava riigi liitumise tingimused peab heaks kiitma Riigikogu täiskogu. Ilma selleta poleks selle aasta veebruaris toimunud arutelusid Kreeka paketi üle. Nüüd küll teame, et kõik laenajapoolsed kohustused, mida veebruaris lubati täita, pole mitte täitunud.

Veel enne Kreekale garantii andmist tõi kesksfraktsioon Riigikogu saali esimese Euroopa võlakriisi teemalise riiklikult tähtsa arutelu, kus esinesid majandusprofessor Urmas Varblane ja Indrek Neivelt. Pärast seda pöörusime Riigikogu rahanduskomisjoni poole, et edasised kuulamised toimuksid nende egiidi all. See ettepanek on jäänud nüüd kaheksaks kuuks sahtlisse. Üha uued laenupaketid on suvel kokku toonud Saksa parlamendi. Kogunemas on ka meie põhjanaabrid Soome parlamendis. Vastavalt Eesti põhiseadusele otsustab Riigikogu riigile varaliste kohustuste võtmise. Seda saab teha ka ülisuures mahus, piirates nii järgmiste parlamendikoosseisude võimalusi alternatiivseteks valikuteks. Aga selliste suuremahuliste kohustuste võtmine eeldab kindlasti avalikku ja ausat selgitustööd. Praegu hiilivad otsustajad sellest järjekindlalt kõrvale. Kõrvalehoidmine on aga poliitilise vastutuse võtmise korral üks vastutustundetu käitumisviis.

NÄDALA NUPUD

Alaküla: president Ilvese Watergate'i skandaal on laual

Tallinna esindaja Euroopa Liidu juures Allan Alaküla (pildil) argumenteeris Kaitsepolitsei dokumendi alusel 18. juulil Tallinna TV saates „Meedia keskpunkt“, et Tallinna linnaametnik Siret Kotka on kutsutud kaposse kuulama oma telefonikõnede salvestusi seoses kriminaalajaga, mis olevat (nagu dokumendil kirjas) algatatud 2012. aasta 17. mail. Alaküla pidas kummaliseks, et tänavu kevadel algatatud kriminaalasi annab loa pealt kuulata Siret Kotka ja Lauri Laasi vahel mullu suvel 1. juunist kuni 31. augustini peetud telefonikõnesid.

„Peaminister Ansip ei bluffinud, ei teinud nalja, vaid ütles täie tõsidusega, et Eestis peavad kõik eeldama, et kõik telefonikõned on sisuliselt avalikud. See tähendab, et kõik kõned salvestatakse ja neid saab tagantjärele taasesitada,“ ütles Alaküla saates „Meedia keskpunkt“.

„Teine asi, mis tähelepanu tõmbab, on pealtkuulamise vahemik – 1. juunist kuni 31. augustini 2011. Kui oletada, et luba Riigiprokuratuuri poolt pealtkuulamiseks oli siiski antud eelmise aasta maikuu, mitte tänavu, siis on see periood silmatorkavalt tähelepanuväärne. See oli presidendiva-

limiste kampaania kõrgeaeg. Samal ajal püüti korraldada Savisaare kukutamise kampaaniat Keskerakonna juhi kohalt,“ lausus Alaküla. Ta tõi välja, et samal ajal kutsuti Eestisse ka e-valimiste tippeksper Barbara Simons, kelle visiidi korraldamisega tegeles Siret Kotka isiklikult. Kindlasti käis tema telefonikõnedest see teema läbi.

„Mis puudutab Savisaare kukutamise temaatikat ja kampaaniat, siis see võitis opositsiooni peajõult võimaluse kogu jõuga tegelda presidendivalimiste kampaaniaga. See oli presidendivalimiste kampaania osa,“ märkis Alaküla saates.

„Kui Kaitsepolitsei on kuulanud opositsioonipoliitikut presidendivalimiste kampaania ajal, siis tekib küsimus, kas seda on tehtud toona ametis olnud ja ametis jätkanud presidenditeadmisel. Kui vastus on jaatav, siis on see kõige puhtamakuju-lisem ja isegi hullem sündmus, kui seda oli Watergate'i afäär Ameerikas, mis viis Ameerika presidendi tagandamiseni,“ märkis Alaküla.

Alaküla sõnul ei ole vaja Toomas Hendrik Ilvesega seotud skandaali kauem oodata, sest see on juba praegu laual.

Ärma talu kui hundi kurk

Maksumaksja võib kergemalt hingata – Ärma talu köögitehnika ja mööbli rendile järgmisel aastal enam raha ei kulu, sest rendileping lõppes ja jääkväärtusega ostis köögi sisustuse välja Evelin Ilvese (pildil) juhitud OU Ermamaa, kirjutas Õhtuleht 23. juulil.

Jääkväärtus jääb viisakalt saladuseks, kuid Ilvese viie presidendiaastaga jõudis maksumaksja selle soetamise omalt poolt panustada hinnanguliselt umbes 300 000 krooni.

Ärma talust on üldse maksumaksjale kujunenud tõeline hundikurk. Ärma talu ülalpidamiseks kulus möödunud aastal 64 705 eurot maksumaksja raha, mida on 826 eurot rohkem kui aasta varem. Suurima tõusu on aastaga teinud kulutused Ärma remondile ja hooldusele. Summa on hüpanud 4413 eurot 12 133 eurole. Suurima summa on neelanud lipuvalgustuse remont – 4236,81 eurot. Lund on tõrjutud 4095,81 euro eest, maja-

pidamistarvikuid osteti 1256,60 euro väärtuses ja värskest valgustatavasse vardasse lipud 465,51 euroga.

Ärma taluga endale töökoha loonud Evelin Ilves on seega pannud püsti geniaalse äri, kus on loodud maksumaksja rahaga endale ja oma abikaasale mugav äraelamine. Meie esipaar käitub üsna paari sajandi taguste Euroopa aristokraatide moodi. Nemad pidasid samuti enesestmõistetavaks, et kohalikud käivad vaid nende ja ülejäänud eliidi heaks töö ja maksavad makse. Kui president Toomas Hendrik Ilves räägib demokraatiast, siis ilmselt on ta silmas pidanud eliididemokraatiat, mis tähendab luksuslikku elu eliidile ja rahanappust või koguni sms-laenude kliendiks olemist lihtrahvale. Seega toimib Eestis kenasti eliididemokraatia, mida tõestab ka maksu-maksja raha uputamine Ärma talu hundikurku.

Õppetund Kanepi vallavanema umbusaldamisest

Alles mõni nädal tagasi umbusaldati kauaaegset keskerakondlast ja Kanepi vallavanemat Aivar Lutsu (pildil). 2009. aasta kohalike omavalitsuste valimistel saavutas Luts konkurentsituult parima tulemuse – 421 häält, järgmine häältearv oli 58. Keskerakond sai kokku 61,06% häältest, seega kujunes 13-liikmelises volikogus selge enamus, 9 häält. Lutsu näol on niisiis tegu kohaliku Edgar Savisaarega.

Keskerakonna valimisnimekirjast otsustasid aga üle joosta kolm inimest (Vahur Tohver, Urmas Kivirand ja Andres Kelner), kes löid käed ja algatasid Reformierakonna ning IRLiga umbusalduse ülipopulaarse vallavanema Aivar Lutsu vastu.

Kusjuures need kolm ülejooksikut ei oleks suure tõenäosusega üldse praegu volikogus, kui vallarahva ülekaaluka poolehoiu võitnud Luts poleks neid oma suure hääletasaagiga sisse toonud.

Mida siit järeldada? Kuna võimaliku reetmisega peab poliitikas alati kahjuks arvestama, siis tuleb sellise ohu vältimiseks või vähendamiseks võtta tarvitusele ennetavad abinõud. Valimisnimekirjas peavad kandideerima inimesed, kes volikogus olles suudavad jääda oma tõekspidamistele truuks ega ole valmis isiklikel eesmärkidel kirvega selga lööma inimestele, kelle toel neid on usaldatud kogukonna arengusse panustama. Tuleb osata valida, keda kutsuda kandideerima!

HIIBUSE NÄDAL

TÕDE JA ÕIGUS EESTI MOODI

KESKNÄDAL

Address: 10130 Tallinn, Toom-Rüütli 3/5
Tellimine ja levi: 6 177 717

Peatoimetaja Urmi Reinde urmi@kesknadal.ee 6 274 583
Uudistejuht Indrek Veiserik indrek@kesknadal.ee 6 274 571
Toimetaja Tiit Maksim tiit@kesknadal.ee 6 274 573

Toimetuse käsikirju ei tagasta. Kesknädalas ilmunud artiklid väljendavad nende autorite arvamust, mis ei pruugi kokku langeda toimetuse omaga.

Levi AS Express Post ja AS Eesti Post.
Lehte kirjastab MTÜ Vaba Ajakirjandus

Majanduskriisist sai uus normaalsus

Maksuameti 2012. a I kvartali palgatulu deklaratsioonid näitasid, et võrreldes 2008. aastaga on palgatöötaja 81 186 inimest vähem ja palkade üldsumma on toonasest siiani väiksem.

Hoolimata poliitikute ja meedias esinejate väidetest, pole majanduskriis leevenenud ja selles elamisest on saanud uus normaalsus. Me oleme kohanenud hinnatõusudega ja saame kulutada poodides sama suure summa kui kolm aastat tagasi, aga mitte nii palju kui nelja aasta eest. Teades vahepeal toimunud hinnatõusude ja inflatsiooni suurust, saab kindlalt väita, et me saame selle raha eest vähem teenuseid ja kaupu tarbida kui varasematel aastatel. See tähendab elukvaliteedi langust.

Tutvusin maksuameti kodulehel avaldatud andmetega ja avastasin halva üllatusena, et kriis kestab edasi. Seda näitab nii palgatöötajate arv kui ka Eesti rahvale tehtud väljamaksete üldsumma, mis on lähemal kriisi põhja aegsetele näitajatele kui masueelsetele. Vaid keskmine palk on tõusnud, sest raha jaguneb väiksema hulga inimeste vahel.

Töötajaid 13% vähem

Palgatulu deklaratsioonid esitati selle aasta I kvartalis 527 599 inimese kohta. Seda on rohkem kui 2010. aasta 502 042 ja 2011. aasta 513 066, aga endiselt selgelt vähem kui Hanno Pevkuri sotsiaalministriks saamisel 23. veebruaril 2009. aastal. Siis oli see arv 564 542 inimest. Ma loeksin huviga selle Virumaalt parlamentis saanud mehe aruannet, millega ta on tegelenud ja miks

on tema ametiajal tööhõivest kadunud 36 943 inimest. Eurole üleminek pidi ju tekitama töökohti, aga mina näen vaid hinnatõuse ja soovi toetada Euroopa kriisiriiki.

Töökohtade tippaeg oli 2007. ja 2008. aastal, kui deklaratsioonid esitati vastavalt 605 495 ja 608 785 inimese kohta. Tippajaga võrreldes on praegu palgatööst kõrvale jäänud 81 186 inimest või 13,3%. Näitaja on parem kui 2010. aastal (-106 743) aga pole näha ühtegi põhjust, et võiksime jõuda nelja aasta taguse tööhõiveni. Oleme 1/5 kõrgemal majanduskriisi põhjust, aga 4/5 kaugusel kunagisest tipust.

Keskmine palgatulu

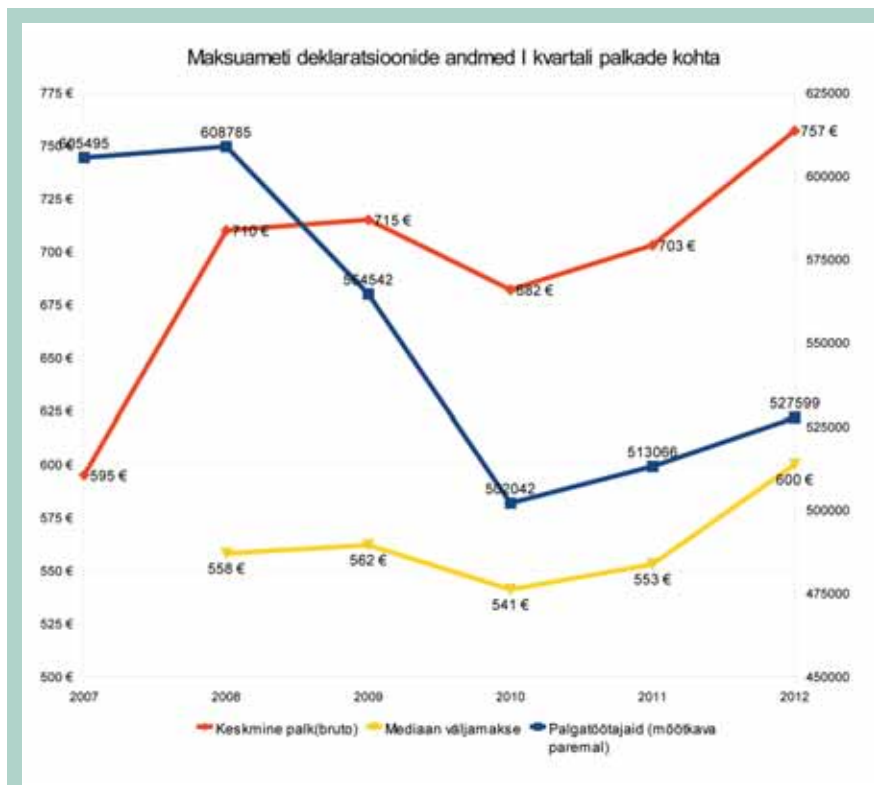
Statistikaameti väitel oli selle aasta I kvartali keskmine palk 847 eurot. Maksuameti sama perioodi tulumaksu deklaratsioonid näitavad keskmiseks brutopalgaks 757 € ehk 90 € vähem. Sotsiaalministri jaoks oli see 5,5 x 90 € rohkem põhipalka kuus. Eesti peaks statistikaameti hinnangulise keskmise palga asemel kasutama maksuametis deklareeritud ja maksustatud summasid, sest siis tunneksid keskmise palgaga seotud ametikohtadel töötajad ka tegelikult survet majanduskriisiga tegeleda. Maksuameti andmed näitavad, et keskmine palk on masu aegadel läbi teinud väikese languse kuni 33 €, aga on praeguseks 42–47 € kõrgem kui

2008. ja 2009. aastal.

Deklaratsioonide arvu ja keskmise palga kõrval on kolmas näitaja meediaan. See tähistab summat, millest suuremaid ja madalamaid väljamakseid oli võrdselt. Aastatel 2008. kuni 2011. kõikus selle suurus 21 € võrra ja oli vahemikus 541 kuni 558 eurot. Keskmiselt 149 € madalam sama aasta keskmisest brutopalgast. Käesoleval aastal oli mediaan 600 €, mis on 157 € keskmisest vähem.

Palkade üldsumma on külmunud

Selle aasta esimese 3 kuuga teenisid Eesti palgatöötajad kokku vähem raha kui samal ajaperioodil 4 aastat tagasi. Väljamaksete kogusumma 18 764 miljonit krooni oli kõrgem kui 2007. aasta 16 919 miljonit krooni ja lähenes 2009. aasta summale 18 944 miljonit krooni, see aga pole võrreldavgi 2008. aasta 20 304 miljonit krooniga. Eesti palgatöötajad saavad kaupadele ja

Maksuameti andmed deklaratsioonide alusel keskmise palga, mediaani ja palgatöötajate üldarvu kohta. Andmed EMTA, graafik Virgo Kruve

teenustele kulutada sama suure summa kui 3 aastat tagasi. Arvestades hinnatõuse, maksude ja aktsiiside tõstmisi, siis elame kasinamalt kui 2009. aastal. Pole vist lohus, et 2010. aastaga võrreldes on nüüd meie inimestel kulutamiseks 16,6% suurem üld-

summa palgatulu.

Ma olen loomult optimist, aga rahva petmine ilusate valedel majanduse taastumisest tuleks lõpetada, sest maksuameti lehel on tõde alasti.

Virgo Kruve, MTÜ Eurosaadik

Kasutatud allikad EMTA pressiteadetest
 2012 <http://www.emta.ee/index.php?id=32259>
 2011 <http://www.emta.ee/index.php?id=30215>
 2010 <http://www.emta.ee/index.php?id=27875>
 2009 <http://www.emta.ee/index.php?id=25825>
 2008 <http://www.emta.ee/index.php?id=24192>
 2007 <http://www.emta.ee/index.php?id=21598>

Kesknoored: valitsus, too laevad meie lipu alla tagasi!

KAITSEVAD RIIKI: Kesknoored soovivad, et valitsus parandaks meremeeste olukorda ning tooks Eesti laevad meie lipu alla tagasi.

Keskerakonna Noortekogu korraldas 15. juulil Tallinna linnahalli juures meeleavalduse, et nõuda valitsuselt jõuliseid samme, mis tooks Eesti laevad tagasi meie riigi lipu alla. Hoolimata vihmast ilmast, osales meeleavaldusel paarkümmend kesknoort, kes nõudsid, et valitsus looks soodsamad tingimused, mille abil tuua Eesti laevad uuesti sinimustvalge lipu alla. „Eesti on olnud alati tugev mereriik ning, vaadates tänast olukorda laiemalt, leiame, et valitsus peaks kasutama

tõhusamaid meetmeid, et parandada Eesti kui mereriigi mainet,“ ütles noortekogu esimees Jaanus Riibe. „Nõuame, et valitsus parandaks meremeeste olukorda ning tooks Eesti laevad meie lipu alla tagasi. Riigil jääb iga aasta selle tõttu, et meie laevad ei sõida Eesti lipu all, saamata paarsada miljonit eurot puhastulu. Kui praegu sõidab Eesti lipu all umbes kümme kaubalaeva, siis reaalsuses võiks see number olla kuus korda suurem,“ märkis Riibe.

Taavi Aas: ühistranspordi eelisarendamiseta jookseb liiklus kinni

Tallinna abilinnapea Taavi Aas leiab, et varem või hiljem saavad kõik aru ühistranspordi eelistest Tallinna linnaliikluses: „Täna (19. juuli – toim) jõudis selle äratundmiseni opositsiooni tuline eestkõneleja Jaak Juske, nimetades ühistranspordi eelistamist heaks mõtteks.“

Aas leiab, et küllap saavad ka teised opositsioonipoliitikud peagi aru, et Tallinnas on ainuvõimalik ummikute vältimiseks arendada ühistranspordi, mida on sel suvel ka jõuliselt teostama hakatud.

Kõik Tallinna arengukavad, sealhulgas transporditeemalised, on olnud arutlusel linnavolikogus ja seal vastu võetud. „Olen neid kavasisid linnavolinike ees selgitanud ja vastanud vägagi kiuslikele ja provokatiivsetele küsimustele. Väita, et neid pole tutvustatud, on alusetu,“ ütles Aas.

Abilinnapea sõnul on nüüdseks toimunud arutelud Soo tn remondiga kaasnevate liikluskorralduste kohta ka antud piirkonna vabauhenduste ja seltsidega, mistõttu väide teadmatuses ei ole õige.

„Kõikidele linnaelanikele saan veel kord kinnitada, et ilma ühistranspordi eelisarendamiseta jookseb Tallinna liiklus kinni, mistõttu on hädavajalikud nii ühissõidukiradade joonimised, ühistransporditeetvõtete liitmised kui ka tasuta ühistranspordile üleminek,“ ütles Aas.

„Paraku on liiklustemaatika selline, kus kõik on asjatundjad. Kindlasti on kõigil omast vaatevinklist ka õigus. Seega peab linn kui vastutaja välja valida selle kõige õigema õiguse ja selle parimal moel ellu viima,“ lisas Aas.

Raepress

Estonian Airi pressiteade

20.07.2012 12.29
Samas teatas EA pressiesindaja, et avatakse uued ja perspektiivikad liinid Kemi-järvi, Pelkosenniemi, Posio, Salla, Savukoski, Enontekiö, Kittilä, Kolari, Muonio. Hetkel käivad läbirääkimised Jõuluvanaga liini avamiseks Põhjanabale.

Delfi kommentaator reageeris uudisele „Estonian Air lõpetas lennud Londonisse“

Teraseid mõtteid

„Ettevõtetele kuulub enamik ajast kas ettevalmistuse riigi rünnaku vastu või enda kaitsmiseks, aga peaks tegelema ettevõtlusega. Mina laseksin neil vabalt elada ja tegeleksin hea meelega mõnusa tööga, selle asemel et tulekahju kustutada.“

Advokaat Leon Glikman teab, et üha suurenev riigi kiuslikkus ettevõtjate suhtes annab advokaadibüroole Glikman & Partnerid suuremat käivet. Ometi see tendents Glikmanit ei rõõmusta. (Äripäev, 20.07)

„Euroopa Liidu abirahad ei peaks olema mitte ainult a la kivi-aedade ja Mäo ristmike rajamiseks, vaid sealt tuleb osaliselt katta ka sotsiaalkulutused. Arvestades tööjõu vaba liikumist, tuleks lisaks sisse viia ka nn. Euroopa pension.“

Rahandusekspert Indrek Neivelt arvas 23. juulil oma blogis, et Euroopa rikkad tuumikriigid ja vaesed ääremaad peaksid jagama ühiselt tulusid ja kulusid, mille üheks väljenduseks oleks nn Euroopa pensioni loomine.

ma pruulikojad käima!

Juuresoleval fotol on kujutatud Saksamaal Münchenis iga-aastaselt toimuvat ka kohalike pruulikodade märjusest. Praegust Eestit pole aga võimalik nimetada sest praktiliselt puuduvad omamaised pruulikojad ja poodides leidub peamiselt 3-4 kutavat õlut.

on moodustanud Briti Sõltumatute Perekondlike Pruulikodade ühenduse (Independent Family Brewers of Britain – IFBB). See organisatsioon moodustati 1990. aastatel pärast Euroopa Komisjoni ettepanekuid, mille tulemusel oleksid väikesed pruulikojad võinud kaotada õigused omada

pubisid, kus müüakse nende toodangut. IFBB üritab säilitada väiketootjate õigusi ja kaitsta pruulikodasid Heinekeni, Carlsbergi ja teiste suurkorporatsioonide ülesostmisaktioonidest. Muide, mõne IFBB-sse kuuluva pruulikoja toodangut on võimalik osta ka Eestist.

Näiteks sellised brandid nagu Fullers, Twaites, Sheperd Neame ja Theakston on müügil Prisma, Stockmannis, Kaubamajas, Rimis. Loomulikult on väiketootjate hind tavaoludest kõrgem. Kõigile neile, kellele on oluline väiketootjate ellujäämine, soovitan siiski osta just neid

õllesid. Ka mujal Euroopas on säilinud sõltumatute pruulikodade tegevus, aga nende toodangu hind jääb ilmselt eesti tarbijale kõrgeks.

Omamine õllekultuur tuleb taastada

Siinkirjutaja ei ole vastu ühelegi õlletootjale. Nii Sakul kui ka A Le Coqil on läbi aastate olnud müügil väga häid õllemarke. Protestima paneb asjaolu, et pakutav õlleturg brändide koondumisega mõne suurkorporatsiooni kätte on sisuliselt jäänud olematuks. Kuigi poes õlleriulite juures viibides on soovitud jätta muljet, justkui oleks õllevalik piiritu, on kartellid tegelikult hõivanud terve õlleturu, mis on igati taunitav.

Erinevalt Suurbritanniast, Belgiast, Saksamaast ja teistest Euroopa riikidest pole meie polettidele võimalik tõelist kodumaist õlut osta. Seetõttu soovitan eestimaistele väiketootjatele nüüd seadusmuutusega rohkem hakata pruulima omanäolise õlut. Uskuge, Teid saadab edu.

Eesti inimesed eelistavad järjest enam kodumaist regionaalset toidu- ja söögipoolist. Seda tõestab talu- ja ökopoodide kasvav populaarsus. Isegi kui supermarketites ei õnnestu väiketootjatel oma toodangut turustada, siis just talupoed ja Õllesummeri-laadsed üritused on paigad, kus tutvustada eeldatavalt kodumaist õlut, mille maitse enamik eestlastest on ära unustanud.

Praegust Eestit pole võimalik nimetada tõelise õllekultuuriga riigiks, sest puuduvad omamaised pruulikojad ja poodides on vaid 4-5 suurkorporatsiooni poolt pakutav. Äratagem seetõttu taas üles ehe Eesti õllekultuur, mille traditsioonid ulatuvad aastasadele tagasi.

valitseb Eestis suur silmakirjalikkus

selgusele jõudnud, võibolla kardetakse just selle ürituse puhul erakorralisi ekstsesse. Aga võib ka olla, et see üritus samal ajal kõigile neile kontrollidele tegelikkuses meeldib. Kõikides riikides ja kultuurides on omad õlle- ja veinifestivalid. On ka kangema alkoholi tarbimisega seotud üritusi. Alkohol on kogu oma sortimendiga esindatud kõigis Eesti kultuuritemp- lites, teatrites jm. Õlu ja kerged alkohoolsed joogid on saadaval enamikul Eesti kultuuri- ja suveüritustel. Alkohol on esindatud nii presidendi vastuvõtul kui ka sportlaste autasustamisel. Ei ole aus vaenata ainult üht üritust. Aga eks igaüks peab ikka oma koormat ise kandma. Nii ka Õllesummer. Ja suurte tegijate peale vaadatakse alati erilise tähelepanuga, imetlusega ja samas ka suure kadedusega. Sellele vaatamata on Õllesummer suutnud hoida nii tarbimiskui ka teenindamiskultuuri fes-

tivalil paljuski kõrgema kui enamustel Eesti suveüritustel. Järjest enam on festivali rõhk nihkunud heale muusikale, erinevatele esinejatele ja eriprogrammidele. See on kontseptsionaalse vaidluse koht, kus võib arutleda – kas lihtsal rahvapeol, mis Õllesummer olla võiks, peab esinejate kaskaad olema nii kõrge tasemega. Õllesummerile peaks tulda eeskätt mõnusat suvemeeleolu nautima, sõprade ja tuttavatega kohtuma, midagi head sööma ning jooma ja juttu ajama. Muidugi peab olema võimalus laulda ja jalga keerutada. Võibolla saaks selles asjas olla lihtsamad ja see teeks ka ürituse kulud ning hinnad soodsamaks. Praegu arvavad korraldajad, et ainult väga head esinejad tagavad vajaliku rahvamassi ja kulutuste kätte sellise suurüritusele. Olgu öeldud, et Õllesummer on eraettevõtmine, mis pole kunagi riigilt, linnalt ega

fondidelt toetust saanud.

Miks nii vähe väikeõlletootjaid esitles end Õllesummeril?

Suurtootjate arenguvisionidest ja üldse suuremast üleilmastumisest saan ma hästi aru. Palju toota ja müüa on alati odavam. See teebki väiketootjate ja väikeõllepruulide elu ja võitluse (võistluse) eeskätt majanduslikult raskeks. Paljudele isegi võimatuks. Et õllepruulimisega siiski tegelda, peab evima meeletut energiat ja kirglikku missioonitunnet. Tarbija tegelikult ootab ja vajab seda. Iseasi, kas nii väikesel turul kui Eesti ainult missioonitundest ja kirest piisab. Loodetavasti jõuavad Eestisse siiski järjest enam ka moodsad ja tänapäevased väiketootmis- seadmed, mis ei ole nii kallid nagu suured tehaseadmed. See võimaldab järjest enam nn restoranide-õllekodade tek-

kimist. Nii nagu see on näiteks Tartus Püssirohu keldris ja Tallinnas Beerhouse'is. Arvan ja usun, et neid minipruulikodasid tuleb tasapisi järjest juurde. Esialgu nendes linnadesse ja kohtadesse, kus on suurem turistide vool. Neil on uudishimu maitsta kohalikku õlut, mis võib isegi olla veidi kallim, kuid on see-eest ehe ja elus. Carlsbergi ja Heinekeni saab juua üle maailma ka muul ajal.

Millist õlut ise eelistate?

Õllesortides mul kindlat eelistust ei ole. Joon seda suhteliselt vähe. Kõige rohkem meeldib mulle lahja – 2-3% kangusega – õlu. Muidugi reisisel proovin alati ära kohalikud õlled. Eestis eelistan meie eestimaiseid õllesid, olgu see suuromanik siis kes tahes. Tundub ikka kuidagi oma – kui tead, et oma eestimaa inimesed on seda oma kätega teinud.

Küsis Indrek Veiserik

Triinu Torgi artikkel osales Kesknõorte korraldatud esseekonkursil. Vaata ka 18. juuli Kesknädalast, Jens Raevald "Milline on minu Eesti aastal 2020". Triinu Torgi esseed avaldades soovib toimetuse selle noore inimese mõtteid esile tõsta.

Mis teeb Eesti noortele muret?

Elame ühiskonnas, kus teiste arvamus mõjutab meie igapäevast käitumist. Soov kuhugi kuuluda ajendab meid tegema kõike, et sobida. Hirm jääda eraks on tegelikult iga nooruki südames. Julgus seda tunnustada paraku ainult vähestes. Pidev konkureerimine ning tunne, et sa pole piisavalt hea, võib jätta suure märgi enesekindlusele.

TRIINU TORK

Võibolla me ei tahagi silma paista, kuna tunneme, et meie olemusest jääb väheks. Mõeldes, et teised on paremad kui sina, ei jõua sa kaugele.

Praeguses situatsioonis,

kus meie riik on, kardame enam, et isegi kui saavutame soovitud eesmärgid, ei pruugi olla meil kohta, kus töötada. Mitmed kõrgharidusega inimesed on jäänud tööta vaid seepärast, et firmal pole raha, et neile maksta.

Noortel napib julgust

alustada omaenda äri ja meeletult hea tundub mõte Eestist lahkuda. Milleks? Kas kuskil mujal võib tõesti olla parem kui omaenda kodumaal? Paljud mõtleavad nii, taipamata, et miski ei saa kunagi asendada armsaks saanud riiki. Traditsioonid ja tavad rajavad tee meie südamesse ega plaanigi sealt lahkuda. Miks peaksime meiegi minema ja jätma kõik, mis kunagi nii oluline oli?

Tuleb tõdeda,

et mujal võib olla elu lihtsam, kuid võõras koht ei asenda kunagi tunit, mida tundsid, kui üles kasvasid. Peaksime rohkem pingutama, et mitte jätta oma riiki hätta. Noored on meie kalli Eesti aluseks. Enam mitte väga kauges tulevikus peame olema valmis tegema oma sünnimaa aitamiseks kõik, mis meie võimuses.

Peaksime rohkem pingutama, et mitte jätta oma riiki hätta. Noored on meie kalli Eesti aluseks.

Noortel on samuti üheks peamiseks sooviks kergelt läbi saada. Soovime pingutamata kaugele jõuda. Tegelikult seda ei juhtu, päriselus pead tegema tööd, et saavutada südame- lähedane eesmärk. Võib tulla võimalus, mis lennutab su otse- joones tippu, kuid seal püsimiseks on vaja enam kui õnne. Teadmistepagas ei saa olla kunagi liiga täis ning, nähes võimalust end arendada, tuleb sellest kindlasti kinni võtta.

Motivatsiooni edasipürgimiseks

võime leida kohtadest, kust seda vähe ootasime. Mina tahan pürgida selle poole, et Eesti noored saaks väärt tulevikku. Me ei tohi lasta kellelgi endale kunagi öelda, et me pole piisavalt head või et me ei vääri võimalust. See pole tõsi – iga nooruk, kel piisavalt tahtejõudu, jõuab kuhugi välja. Meie oleme selle riigi alus ning peame tegema kõik endast oleneva, et kodumaad edasi viia. Õnneks on meile sillutatud väga hea teerada. On palju noorteühinguid, mis aitavad abivajajat, arendavad meie mõttemaailma ning viivad kild killu haaval unistustele lähemale.

Me ise

tekitame endale suurimaid muresid ning leiame neist ka väljapääsu. Eesti noorte abiks on eeskujud, kellele alt üles vaatame. Need eeskujud seisavad meie riigi tipus ning on hea meel tunnustada, et nad on teinud head tööd.

Tallinn 10130 Toom-Rüütl 3/5

www.kesknadal.ee

Oskus rõõmu tunda vihmasesest suvest

Eestimaa suvi on just selline, nagu ta on. Üks aasta väga päikeseline ja palavalt soe, teise aasta suvi ristivastu eelmisele nagu inimeste elugi, ikka heitlik. Kindlat ei ole siin maailmas midagi. Kindel oli see, et meie, vaprad Rõngu keskerakondlased, ei lasknud ennast vihmases ja niiskest juulikuu laupäevahommikust häirida, vaid läksime, omad leivakotid seljas, nagu kokku lepitud, Võrtsjärve äärde minu isa sünnikohta piknikku pidama.

Panime laagri üles ja jääme kõik koos positiivses toonis ilusat lõunapäikest ootama. Ja näe, juhtuski ime. Päike ja soe ilm olid nagu tellitud pärast lõunat Võrtsjärve sinitaevasse. Tartumaa Keskerakonna Rõngu osakonna jaoks muutus palju: soe päike soojendas meie päevinainud kehi ja aktiivsus kargas lakke. Näe kui vähe on vaja, et inimene oleks rõõmsameelne ja tegus. Oleme meie need vaprad taadud ja memmed tõsised tegijad,

Foto: Maie Loot

Soovime Rõngu osakonna poolt ilusat suve kõigile lehe lugejatele!

kes on iga kuu toimuva koosoleku jaoks üksteisele alati olemas ning pea tegusaid mõtteid täis. Seekord otsustasime, et võtame seda tõsiasja vabas looduses ja oma Eestimaa ilu nautides. Pean ütlevat, et ma ise tubli olen, siis Rõngu osakonna liikmed on väga tublid – need, kes lubavad tulla, need ka alati koos. Juba aastaid saame traditsiooniliselt iga kuu kokku. Teemasid jätkub kodukülalt, vallast kuni riigivõimuni välja. Nukraks teeb karm tõsiasi, et kuigi meie, eakad, oleme alati vapralt kõigi Eesti elu teemade üle sügavalt arutlemas, siis nooremad meie liikmed, kes oma igapäevaprobleemides siplevad, ei leia kuidagi aega kohale tulla.

Need 14 liiget, kes me olime Võrtsjärve ääres Eestimaa suve nautimas, unustasime argipäeva mured ja nautisime üksteise lähedust. Nosisime kaasa võetud toitu ja tundisime rõõmu, et koos olla on ikka pagana vahva. Julgemad meist ujusid ja mõned sitkemaad proovisid paadisõitu ja said teada, mis tunne on, aerud enda pihus, oma tahtmist mööda suunda sättida.

Ilus päev oli. Koju sõites tundisime kõik siirast rõõmu südames. Soovime Rõngu osakonna poolt ilusat suve kõigile lehe lugejatele!

Vello Tattar
Rõngu osakonna esimees, Tartumaa

Hoiame loodust ka koduaias

Käisin külas oma tuttavale, kes elab Tallinna äärelinnas. Sinna pole veel jõudnud kinnisvaraärimehed ja nii on loodus seal puutumata. Majad on ehitatud puude vahele nii, et mõni puu toetub vastu katuseserva, peasi et mitte maha võtta elujõulisi puid. Ning loodust püüab ta säilitada, nagu see oli aastakümneid tagasi. Muru ei niideta rohkem kui vaja liikumiseks. Seega kasvab aias rikkalik kollektsioon mitmesuguseid taimi. Kevadel õitsevad piibelehed, sinililled, on metsmaasikaid ja mustikapõõsaid, kasvab sõnajalg,

Metsik rahu.

veruurmad, ülsed, ära-unusta-mind-lilled, raudrohi ja teeled, võililled, margareetid. Aia ääres on kõrged seitsmehälgilised ja vaarikad, mis annavad tuntavat saaki. Muidugi lendab ringi metsmesilasi, kimalasi. Aias on vana kuur majapidamistarvetega ja lauavirn ehituseks. Et vanas kuuris on palju unkaaluseid ja lauavirnas on laudade vahed küllalt suured, siis on sinna pesa teinud mitmed linnud nagu rästad, kärbsenäpid ja tihased. Neil on seal julge pesitseda, sest hoovi valvab hundikoer, kes peletab hulkuvat kassid eemale. Kevaditi rökkab aed linnulaulust. Aias on väike lehtla, kus omanik joob hommikukohvi linnulaulu saatel.

Vaatasin ka ühte teise aeda, kus elab edukas äriemees. Tema aias ei ole sellist rohelist, sest igal nädalal käib ta muruniidukiga aia üle, nii et muru kolletab. Tal on mõned lillepeenrad, kaks kassi ja koer, kes kõik on kastreeritud. Linde tema aias ei ole, sest kassid peavad igavuse pärast linnujahti. Lapsed ei saa liivakasti mängida, sest kassid on sellele ära reostanud. Kassid käivad ka lillepeenardel oma vajadusi rahuldades ning pooled lilled on hukkunud. Kuid see-eest peetakse aias uhkeid grilliõhtuid, sest eestlased on ju grillirahvas. Hommikuti lendavad aias ainsad laululinnud, varesed, kes käivad grillimisjäänuseid nautimas. Hakkasin vaagima, milline aed on loodussõbralikum.

Me säilitame terve metsatuka, kui seal pesitseb mõni lendorav või haruldane linnuliik. Ka haruldaste taimede jaoks jätame kaitsealad. Miks me siis muudame koduaia grillijate jaoks tühermaaks.

Maja ümber võib olla ka ürgset loodust, kus saavad laululinnud pesitseda ja ka oravate jaoks võib olla mõni pesakast. Kuid rafineeritud äriemehele on aed vajalik vaid sõpradega joomingute korraldamiseks. Samas pole lastel erilist tegevusvabadust. Kiik ja kummibassein ei rahulda kooliealisi lapsi, kes tahavad ise ka midagi meisterdada. Aga kus sa meisterdad, kui aias on kuur vaid puude ja muruniiduki jaoks? Seega hakkavad noorukid otsima endale meelepärasest tegevust kampades müügieskuste juures. Seal jõutakse varsti narkootiku-

midet ja alkoholini. Juba kümneaastased lapsed tarvitavad nii alkoholi kui ka narkootikume. Reklaamitakse ju alkoholi tarbimist igati. Ekraanil näidatakse kangelas, kes ajab pea kuklasse ja joob ühe sõõmuga õllepurgi tühjaks. Täpselt sellises poosis joovad noored õlut ja viskavad tühja purgi kauges kaares tänavale äärde.

Kui oleks koduaias võimalus tegeleda tehnikaga, meisterdada, sportida, siis ei hakkaks keegi alkoholi tarbima. Ehitusseadust tuleks täiendada, et oleks võimalik aeda püstitada mõned abihooned ja garaaž, kus oleks väike töökoda. Praegu lubatakse vaid ühte abihoonet, kuid see pannakse kütust ja majapidamisriistu täis ning meistramiseks seal ruumi pole.

Kas meie elustandardi tipp on tõesti vaid grillipeod alkoholiga, kus noored varakult õpivad seda tarbima. Kas me ei peaks rohkem tähelepanu suunama looduse säilitamisele? Igal aastal sureb välja maakeral mitu tuhat taime ja loomaliiki, sest suurtootmise tõttu hävitatakse hiiglaslikud metsamasiiivid. Looduse hoidmine peaks algama kodust. Miks peavad meie kodud olema paljaks pügatud maalapid?

Noored ei tea, mis on raudrohi ja teeled, millega võib väikseid haavu ravida. Nad ei tea, et piibeleht ja ülsed on mürgised, et võilill on nii ravimtaim kui ka salatina maitsev. Kõrvenõgesest saab head vitamiinirikast suppi. Vereurmarohuga ravitakse paljusid haigusi. Milleks kulutada raha kallite ravimite peale, kui oma koduaia võib leida ravimtaimi...

Väino Pärnpuu

KAS MEIE HOOLDUSHAIGLATES TÖÖTAVAD SADISTID? Psühholoogiline vaatenurk

Lugenud EE-s ilmunud K. Vainküla tuumakaid artikleid meie hooldushaiglates valitsevast õhvastavast olukorrast, küsivad inimesed kohkunult: kas tõesti pole võimalik olukorda kontrolli alla saada? On küll, kuid mitte meie ühiskonnas kehtestatud väärtushinnangute puhul. Ühiskonnas, kus vanainimesed on kui mittekasutoov inimaterjal ning hooldusasutused on muudetud kasumitootvateks äriettevõteteks. Voodislamajad, kõikide meie ühiskonnaliikmete vanemad või vanavanemad on meie valitsejate poolt meedia toel ammuli tannistatud elamiseks kõlbmatuteks, kelle kaela on riputatud hinnalipik: kasutatud, pommriigieelarve küljes, valel ajal elanud, ühiskonna taak jms. Vanainimestelt on elutee lõpus

võetud nende viimane kallim vara – inimväärikus. Nende ühiskondlik väärtus on ümmarguse null. Surutuna vooditesse omaenese rooja sisse vedelema, kangete uinutite mõju alla koomataolisse unne, on nad sunnitud mõttes paluma andestust, et nad veel üldse olemas on. Teiselt poolt töötavad hooldajad samuti ebainimlikes tingimustes: väikese palga ja limiteeritud hooldusvahenditega on nad sunnitud hoolitsema niisuguse hulga hoolealuste eest, et nad pole selleks füüsiliselt võimelised, rääkimata nende psüühilisest seisundist. Nagu kirjeldab (EE 21.06) üks Tallinna Tervishoiu Kõrgkooli lõpetanud hooldustöötaja, et ta tahab ka olla inimene, mitte „sitarookimise brigaad“. Neis tingimustes töötavaid hooldusõdesid tabab varem või

hiljem frustratsioon, mis on pettumusega kaasnev hingeline pingeseisund, kui inimese taluvuse piir on ületatud ning ta ise pole võimeline olukorda muutama. Inimene hakkab ennast lõpuks ise kaitsma. Levinuim minakaitsevõte on agressioon, mille puhul on tegemist organismi kuhjunud pingeseisundi väljaulamisega käeulatustes olevate objektide või inimeste peale, seejuures julmalt ja süütundest vabana. Tõenäoliselt käituvad hooldushaiglates kõige julmema need hooldajad, kes on sinna väikese palga peale tööle tulnud viimases hädas, ilma igasuguse ettevalmistuse abistamissoovita, kuid madala hääruuduse ja puuduliku keeleoskusega. Anna sellistele inimestele kätte väiksemgi võimendast abitududele ja nad kasu-

tavadki seda julmalt ja isegi rahuldustundega voodislamajate mõnitamiseks. Kuhu vaatavad paarstide silmad, kelle kohustuste hulka peaks kuuluma võimaluste piires inimlikuma õhkkonna loomine oma võimupiirkonnas? Kas osa neist on samuti kaotanud oma inimliku näo? Sõndamata teha kaugeleulatuvaid üldistusi. Vaadates „Pealtnägijast“ demonstreeritud filmi Keila hooldushaiglas valitsevast olukorrast ja peaarsti üliülbest käitumisest, siis seal see just nii oligi. Jätan lugejate otsustada, kas meie hooldushaiglates töötavad inimesed on sünipärased sadistid või on nad sadistikuks kujunenud olude sunnil. Või on sadistid hoopis need, kes säärase õhvastava olukorra hooldushaiglates on tekitanud?

P.S Samal ajal kui Patsientide Esindusühing, Tervishoiuamet jt instantsid tegelevad arvatute taga üksikkaebuste uurimise ja menetlemise, karjub inimeste viimse piirini alandav olukord hooldushaiglates lausa näkku. Loomakaitsjad tegid „Pealtnägijast“ demonstreeritud filmi sigade solvamisest meie sigalates. Kus on Inimõiguste Instituudi sama hääleka teod? Inimene pidavat olema iga ühiskonna kallim vara, igatahes sigadest ülem.

Anne Tuurand, psühholoog, Harjumaa

Toimetusele: Artikkel jäi Eesti Ekspressis avaldamata põhjendusega: ei paku huvi.

Sa Linna

Algus esilehel

Neljas on pealkirjastatud „Eesti jäeti välja Euroopa sisulisest majandusest“, viies „Vene küsimus“ ja rahvuslikult lõhestunud ühiskond ning olemegi jõudnud lõppu, viimane osa kannab nimetust „Eesti tulevik“. See on küsimus sellest, kuidas saaks Eesti fassaaditaguise tühjuse täita sisuga jne. Küsimuste püstitus peaks huvi pakkuma. Ma väga loodan, et huvi pakuvad ka need lahendused, mis raamatus on antud. Oleme sellest raamatust teinud mõne lõigu tele-saadetesse Tallinna Televisioonis; Paavo Pettai ja Urmas Sõõrumaa on raamatust rääkinud ka oma intervjuudes Pealinnas. Ning minagi olen selle kohta sõna võtnud.

Ühes Tallinna Televisiooni saates hoiatati, et valitsevale seltskonnale ei saa selle raamatu ilmumise kuidagi meeldida. Eriti seetõttu, et seda ka Euroopas ja inglise keeles müüa tahetakse. Kas see hoiatus on kuidagi kindlust leidnud?

Minu arvates askeldab kapo küllalt agarasti minu raamatu käsikirja ümber, kuigi see ju tema asi ei peaks olema. Kolli püütakse teha sellest, kuidas ja milliste rahadega selle raamatu ilmumist finantseeritakse.

Vastus on aga lihtne: fondi vahendite kogumiseks, et toetada tsentristlikku maailmavaadet ja sellekohase kirjanduse väljaandmist, asutasime Eesti sõprade abiga juba 1997. aastal. Eesti oli selleks ajaks vaid kuus aastat iseseisev riik olnud ja nendel aastatel oli Šveits kindlasti meist turvalisem koht.

Äkki püüti selle fondi kaudu Keskerakonda toetada?

Ja mis siis, kui see ka nii oleks olnud? Sellisel juhul oleksime me seda muidugi vastavalt deklareerinud. Partei toetamisega ei olnud siin aga midagi tegemist. Küll aga maailmavaate levitamiseks. Muidugi ei kavatse me Hayeki või Friedmani teoseid välja anda. Selleks on Eestis Reformierakond. Meie oleme alati toetanud tsentristi mõtelaadi.

Nii et see on siis „Tõde Eestist“, saladus, mida jahivad parempoolsed parteid, proks ja kapo?

Pole seal mingit saladust. Seoses raamatute sarja väljaandmisega on fond oma tegevuse lõpetanud. Olen korraldanud oma elus mitmete fondide käekäiku ning tean, et sellise suure sarja väljaandmine maailmas on kallis projekt, kuigi pikaajalises plaanis võib see ka tulu tuua.

visaar ei tassinud Tallinna valitsuse kööki Hundisilmale

Üldiselt võib selle teema rahule jätta, sest konto omamine üksikõik kus ei ole seadusega keelatud. Iseasi, et mina oleksin sellise fondi jaoks alati ja mistahes oludes ikkagi Eestit eelistanud. Aga antud asjas ei olnud ma ükski. Minu enda arvepidamine on ikka alati Eestis olnud.

Kas see on ainus projekt, mida nõnda on teostatud? Sama mudelit on püütud kasutada varemgi. Palju aastaid tagasi oli idee luua erapooletu trükibaas. Üks mõte oli koguda raha ja osta Eestist 50% Kroonpressi aktsiastest, mis tol ajal kuulusid Aleksander Kofkinile. Kahjuks ei saanud see projekt teoks, sest Postimees soovis ise need aktsiad kokku osta. Eks täpsemalt oskab selle kohta rääkida Aleksander Kofkin, keda ma siiralt tänan nõu ja toetuse eest fondile. Seoses selle fondi loomisega oli mul 1990ndatel kohtumisi ka manalateele läinud Harry Männiliga, kes oli mu lapse ristisa, aga samuti Heldur Tõnissoniga Stockholmis. Pärast trükikoja ostmise idee mahamatmist tuligi mõte ise korraldada kirjanduse väljaandmist.

Soovime Teile edu kirjanduse väljaandmiseks, kindlasti on sellist raamatute sarja vaja mitte ainult Eestis, vaid ka laiemalt. Palume aga ka kommentaari jätkuvatele segadustele Keskerakonna kontori ümber. Tuleb välja, et viimastel aastatel on poliitset pealt kuulunud vähemalt tosinat keskerakondlast! Ja kõiki seoses ilutulestikuga ning 500 euro sponsoreerimisega kellegi ärimehe poolt, kes ajakirjanduse andmetel ise on osutunud kapo äpardunud agendiks. Järjest uusi nimesid lisandub, viimati sai Siret Kotka kirja selle kohta, et tema ja Lauri Laasi kõnesid on pealt kuulatud. Küsimusi sellest kapo kirjast tekkis aga rohkem kui vastuseid. Kõik see vajab kommentaari. Väidetakse, et telefonikõnede pealt kuulamine toimus seoses Ivor Onksioni Keskerakonda tulemisega ja Jüri Luige 500 euro sponsoreerimisega. See pole aga õige. Selleks ajaks ei olnud toimunud mingeid sündmusi ei ühes ega teises valland. Nendel põhjustel polnud vaja kedagi pealt kuulata. Küll aga olid mõlemad nimetatud noored aktiivsed selle suve põhisisundustes: presidendivalimiste kampaanias, kus Ilvesele vastandati Indrek Tarand (Võibolla kuulati ka teda pealt?). Juunis me esitasime oma kandidaadi ja augustis sai president valitud. Siret Kotkat just sel perioodil pealt kuulati – juunist augustini. Sel suvel olid

ILVESE WATERGATE'i SKANDAAL: Aastatagune suvi oli poliitiliselt ülitihed – üritati president Ilves ametisse tagasi panna, KE kongressil püüti Savisaar maha võtta ning juulis viibis KE kutsel Eestis e-valimiste spetsialist, USA professor Barbara Simons. KE noorpoliitik Siret Kotka tegeles nii kongressi kui ka Simonsiga ja just sel perioodil kuulati teda pealt – juunist augustini. Opositsiooniline KE tõmmati Savisaare-kukutamise kongressiga peateemalt, presidendivalimistelt kõrvale. Ilves pidi olema samaaegsetest pealtkuulamistest teadlik. Eesti Watergate on sündinud. Pildil häältelugemine KE kongressil 27. augustil 2011 – erakonna esimeheks jäi Edgar Savisaar. Foto Indrek Veiserik

noored aktiivsed ka parteikongressi ettevalmistamisel. Seal tehti ju katse mind ametist maha võtta! Ma tean neid, kelle käed seejuures puhtad ei olnud ja kes olid kapoga väga lähedased sõbrad. Mis aga puutub Lauri Laasi ja Siret Kotka pealtkuulamise, siis selle juures tuleb põhjusi eristada ajenditest. Ajendiks oli äpardunud ärimees Luik oma 500 euroga, põhjuseks aga võimulolijate soov kontrollida kriminaalõiguslike vahenditega opositsiooni presidendivalimiste kampaania ajal ning lisaks sellele boonuse saavutamise ka minu mahavalimine parteikongressil. Selles mõttes ei tasu ajendit ja põhjust segamini ajada. Ma tahaksin tõesti teada, kas Ilves ikka oli teadlik sellest, millega alluvad kapost tema valmiskampaania päeval tegelesid.

See on pikaajaline lugu, mille lõpplahendus tuleb tõenäoliselt alles pärast Ilvese ja Ansipi ametist lahkumist? Ansip ei ole siin milleski süüdi. Tema on tunnistanud, et Eestis kõiki pealt kuulatakse ja kuigi ta hiljem on proovinud seda ütlust kohen-dada, ei kõla see kuigi veenvalt. Muide, seoses Siret Kotka telefonikõnede pealtkuulamisega on veel üks probleem. Luba tema pealtkuulamiseks anti aasta pärast seda, kui teda tegelikult pealt kuulati.

Elmisel nädalal Kesknädalas avaldatud kirjutist on analüüsitud ka endine parteikaaslane Ain Seppik. Tema arvab, et Teie

lugu on ajendatud võimalikest arengutest Savisaare rahaasjade uurimisel prokuratuuri poolt. Usun, et Ain Seppikul on õigus. Ta tunneb kriminaaluurimist, omab kogemusi ja teadmisi selles valdkonnas. Omal ajal aitas ta mul isikliku elu varalisi asju korraldada ja andis nõu, kuidas seda teha. Tema kogemus oli mulle väga tähtis.

Milliseid arenguid võib Ain Seppik silmas pidada?

Juba see on oluline areng, et prokuratuur on nüüd esimest korda avalikult tunnistanud – nad on minu järel luuranud vähemalt sellest ajast peale, kui vahetus siseminister. Varem nad vaiksivad või tegid arusaamatuid nägusid, kui nende käest selliseid asju küsiti. Kui poleks olnud minu artiklit ja Ain Seppiku repliiki selle juurde, siis oleksid nad ka nüüd edasi vaikinud. Nii et areng on ilmne!

Prokuratuur on ise Kesknädalale viidates teatanud, et nemad poliitilisi avaldusi ei kommenteeri. Pean jälle Ain Seppikut meelde tuletama. Tema on praegust prokuratuuri juhti avalikult nimetanud „partei-prokuröriks“. Küllap tal oli õigus. Aga „partei-prokuröri“ süüdistustele ei saagi teisiti vastata kui poliitiliste avaldustega.

Kuidas seda kõike kokku võtta?

Kõik see kokkuvõtvalt tähendab, et opositsioonipoliitikuks olemine on Eestis ohtlik ettevõtmine. Sa pead arvestama isikuvabaduste rikkumisega ja sellega, et kodu ja eraelu ei ole enam

puutumatud. Pead arvestama, et sind jälitatakse ja kuulatakse pealt. Hoolimata Kreeka ja Hispaania probleemidest Euroopa Liidu rahastusteemis tuleb tunnistada, et Eesti liikmeksõlek Euroopa Liidus on ühes mõttes kindlasti kasulik – ilma selleta oleks opositsioon Eestis nüüdseks maha tambitud, nii nagu see toimus enne sõda nn vaikival ajastul. Sain hiljuti teada, et kapo on esmakordselt Eesti riikluse ajaloos tunnistanud ühe partei tervikuna kahtlustatavaks kriminaalkuriteos. Milleks niisuguseid naeruväärseid asju tehakse? Selleks, et kui taastatakse immuniteet Riigikogu liikmetele, siis erakonnal ei ole ju mingit immuniteeti olemas ega ole kunagi olnudki. Nii võib muidugi ühe partei 500 euro eest „vahele võtta“ ja kindlasti mõned ka plaksutaksid selle peale. Kuni saabub nende kord!

Ei saa siiski jätta lõpuks küsimata: Seppik kahtleb, kas teid ikka on süüdistatavaks kuulutatud ja pealegi seadusvastasel viisil?

Pole kahtlust, et prokuratuur on tituleerinud mind väljendiga „*beschuldigter*“ ning viidanud Kars § 394-le. Mul puudub informatsioon, et prokuratuur oleks üritanudki seda väljendit kuidagi täpsustada või korrektseks ajada. Ma ei räägi antud juhul mingist paberist stiilis „tule eile meile“, vaid ametlikest dokumentidest Eesti riigi rahvusvahelises suhtluses.

Küsis Urmi Reinde

TALLINNA TV

30. juuli – 5. august

ESMASPÄEV, 30.07

09:00 Info TV
18:45 KAVA
18:50 TÄNA. Lühiuudised
19:00 Terve tervis*
19:30 Hommikukohv 5/13*
20:10 Dokumentaalfilm. Jaan Elkeni teistmoodi tegelikkus
20:30 TÄNA. Pealinna uudised
20:50 Euroopa tee 5/13*
21:05 Kultuurimeeter.
Mustpeade vennaskond*
21:35 Spordisõbrad
22:05 Meeste turnipidu 2012*
23:05 KAVA
23:10 TÄNA*
23:30 Hommikukohv 5/13*
00:10 Dokumentaalfilm. Jaan Elkeni teistmoodi tegelikkus*
00:30 Spordisõbrad*
01:00 Info TV

TEISIPÄEV, 31.07

09:00 Info TV
18:45 KAVA
18:50 TÄNA. Lühiuudised
19:00 Tallinlase tarbeks*
19:30 Öigusnõu*
20:00 Kultuuripealinna kullafondist. Panfilovi ballett "Kuldse maskil"
20:30 TÄNA. Pealinna uudised
20:50 Garaažist välja*
21:20 Linnaruum 10/11*
21:50 Mõtlemis taas 6/9*
22:50 KAVA
22:55 TÄNA*
23:15 Öigusnõu*
23:45 Kultuuripealinna kullafondist. Panfilovi ballett "Kuldse maskil"
00:15 Linnaruum 10/11*
00:45 Mõtlemis taas 6/9*
01:45 Info TV

KOLMAPÄEV, 01.08

09:00 Info TV
18:45 KAVA
18:50 TÄNA. Lühiuudised
19:00 Pärilmaja uus ajastu*
19:20 Mees nagu orkester. Viljo Tamm*
20:00 Kirjandusarhiiv. Erakond*
20:30 TÄNA. Pealinna uudised
20:50 London 2012
21:00 Spordisõbrad*
21:30 Meedia keskpunkt
22:00 Golf. Estonian Amateur Open 2012
23:00 KAVA
23:05 TÄNA*
23:25 Mees nagu orkester. Viljo Tamm*
00:05 Kirjandusarhiiv. Erakond*
00:35 Meedia keskpunkt*
01:05 Golf. Estonian Amateur Open 2012*
02:05 Info TV

NELJAPÄEV, 02.08

09:00 Info TV
18:45 KAVA
18:50 TÄNA. Lühiuudised
19:00 Aleksei Turovski lood, 30. osa*
19:30 Suvemix
20:00 Meistrite linn 4/14*
20:30 TÄNA. Pealinna uudised
20:50 London 2012
21:00 Hingelt tugevad.
Kultuuripäevad Turus*

21:50 Elu peeglis*
22:20 Kultuuritehase arhiivist. Tehnoloogiline teater
Eestis
23:00 KAVA
23:05 TÄNA*
23:25 Suvemix*
23:55 Meistrite linn 4/14*
00:15 Elu peeglis*
00:45 Kultuuritehase arhiivist. Tehnoloogiline teater
Eestis*
01:25 Info TV

REEDE, 03.08

09:00 Info TV
18:45 KAVA
18:50 TÄNA. Lühiuudised
19:00 Öigusnõu*
19:30 Kas tohib?*
20:00 Kultuurimeeter.
HeadRead 2012*
20:30 TÄNA. Pealinna uudised
20:50 London 2012
21:00 Kirjandusarhiiv. Erakond*
21:30 Estica. Tornide väljak*
22:00 Suvemix*
22:30 Tallinn, olen kuulus! *
00:05 KAVA
00:10 TÄNA*
00:30 Kultuurimeeter.
HeadRead 2012*
01:00 Kirjandusarhiiv.
Erakond*
01:30 Info TV

LAUPÄEV, 04.08

09:00 Info TV
17:55 KAVA
18:00 Koos prima sõbraga*
18:30 Kultuurimeeter.
HeadRead 2012*
19:00 Meistrite linn 5/14*
19:30 Tallinn liigub
20:00 Garaažist välja*
20:30 TÄNA. Pealinna uudised
20:50 London 2012
21:00 Etnos*
21:30 Dokumentaalfilm. Koostöö
21:50 Tajo Kadajas ja ansambel Meie
23:05 KAVA
23:10 TÄNA*
23:30 Tallinn liigub*
00:00 Garaažist välja*
00:30 Tajo Kadajas ja ansambel Meie*
01:45 Info TV

PÜHAPÄEV, 05.08

09:00 Info TV
17:55 KAVA
18:00 Aleksei Turovski lood, *
18:30 Ajaga sammu*
19:00 Kultuuripealinna kullafondist. Panfilovi ballett "Kuldse maskil"
19:30 Rabarock 2012*
20:15 Dokumentaalfilm. Käed*
20:30 TÄNA. Pealinna uudised
20:50 London 2012
21:00 Euroopa tee 5/13* 21:15 Helsinki - Tallinn, 12
21:45 Maatriks 4/8*
22:15 Suured helid. Birgitta festival 2011. G. Verdi ooper Attila
23:55 KAVA
00:00 TÄNA*
00:20 Helsinki - Tallinn, 12*
00:50 Maatriks 4/8*
01:20 Info TV

**„Meedia keskpunkt“
25. juulil**

Tallinna TV meediasaates

täna kell 21.20

Saatejuht: HEIMAR LENK
Osalised:
TOOMAS LEPP
ALLAN ALAKÜLA

* Kuidas Eesti surub maha opositsiooni

* Euroopa Ühendriik on kahe sajandi vanune unistus

* Millest vaigib muu meedia

**Tartu
seniorid
kohtuvad
Olev Rajuga**

**Esmaspäeval,
30. juulil kl 16**

**Keskerakonna
Tartu büros
(Ülikooli t 12)
saavad kokku
seniorid.**

**Külaline on
Olev Raju.**

Nädala juubilar URVE LÄÄNEMETS 65

24. juulil tähistas 65. sünnipäeva Urve Läänemets – Saaremaalt pärit, Orissaare Keskkoolist oma haridusteed alustanud teenekas haridustegelane, pikka aega Nõmme Gümnaasiumi inglise keele õpetaja, viljakas publitsist, mitme õpiku autor ja teadusraamatute retsensent.

Läänemets on haridusringkondades tuntud sõnaka esineja ja söaka otseütlejana. See viimane ei pruugi olla muidugi väga tervislik. Kuid viimati, kui Kesknädal tänase juubilariga kohtus, oli ta taas kord täis väge ja võitlusvaimu arutada meie igavesti reformitavat hariduselu ja muretseda kõigi Eesti laste tarkuse ja saatuse pärast.

Läänemets on lõpetanud stationaarselt Tartu ülikooli inglise filoloogina 1970. aastal ja mittestationaarselt (ehk avatud ülikoolis, nagu nüüd öeldakse) saksa filoloogina 1979. aastal. Väitekirj pärineb 1989. aastast keeleõpikute hindamise teemal. Ta on asjatundlik tõlkija, valdab ka sünkroontõlget ning arvab, et igapäevast ei saagi head tõlkijat, sest tõlkimine nõuab mitte ainult filoloogilisi, vaid ka laiemaid teadmisi ainese kohta, millest jutt käib.

Kui ajad vabamaks läksid, töötas ja tudeeris Läänemets Londoni ülikoolis (1994/1995), on olnud kaks korda haridusministri nõunik, töötanud nüüdseks hingusele läinud PTUI-s (Pedagoogika Teadusliku Uurimise Instituut) ja EHAs (Eesti Hariduse Arenduskeskus).

Läänemetsast kirjutades ei ole võimalik jätta mainimata, et ta on kooliõppekavade koostaja, olnud ka Rahvusvahelise Õppekavade Assotsiatsiooni sekretär aastail 2001–2007.

Õpetajate Lehe veebis avaneb tema nimepäringu järel hoobilt 185 artiklit (loend alates 1. septembrist 2000), mida ta on kas ise kirjutanud või kus teda on tsiteeritud. Mõnelgi aastal on leht korraldanud diskussioone, kus Läänemets on osalenud ja kus sõnanooled on vastamisi lennanud üsna teravalt. Ta öeldakse olevat halastamatult aus, aga alati objektiivne. Eks eestlaste haridus ole ka sõnasõdu väärt! Ainult et kuidas need sõjad kunagi lõpevad ja kelle võiduga, jääb küsimuseks...

Seni viimane Urve Läänemetsa nime kandev kirjutis on reisirik märtsist 2012, mil ta naasis Iirimaa. Taalustab oma tähelepanekuid meilgi sel kevadel valusalt tõusnud teemaga – õpetajate palkadest: „Õpetajate registrit haldab ja kvalifikatsiooni tunnustab uus asutus nimega Teaching Council. Masu ajal on esimest aastat töötava õpetaja aastapalka vähendatud: ta saab 27 000 eurot senise 30 000 asemel. Ametijärke on 25 ja kogenud õpetaja võib jõuda 60 000-eurose aastapalgani (2008. a oli selleks numbriks 63 361 eurot). Nii on mõistetav, miks õpetajaks on raske saada. Kandidaadid tulevad 25% parimate keskkooliõpetajate hulgast. Iirimaa hariduspoliitika prioriteet on kvaliteetne rahvaharidus...“

Paneb mõtlema, miks Iirimaa suudab ja meie mitte. Miks teised riigid suudavad oma arste ja õpetajaid kodu hoida, kuid eestlased ei suuda. Mis meil viga on?

Läänemets muutub tusaseks ka paljukiidetud „Noored kooli!“ projekti peale. Ta küsib: kui sa oled lapsevanem ja tahad oma lapsele head haridust, siis

kuidas sulle meeldib, kui kooli tuleb tööle „alles 3aastane bakalaureus“ ja isegi mitte selles ainevallas, mida ta õpetama hakkab? Ta pole ju veel õpetaja! Arsti juurde minnes eeldame, et meid ravib väljaõppinud meedik. On teada, et 10 kooli tulnud noorest jääb pidama vaevalt 4. Pärast 2aastase lepingu lõppu minnakse sagedamini minema.

Läänemets toob näiteks EBSi majanduse lõpetanu, kes läheb kooli õpetama inglise keelt. „Siin on tohtu vastutus!“ hoiatab haridusspetsialist. Temast õhkub sümpaatset maksimalismi.

Nii või teisiti, haridusteema viib alati poliitika juurde, kuigi inimesed ei saa seostest alati aru. Kas me üldse tahame enam, et meie rahvas oleks tark? Või tahame, et ta oleks kuulekas?

Läänemets toob näite oma praktikast seoses lõputu veneest õppekeele teema veeretamisega.

„Eestis on 22 aastat püütud eesti keelt põhiliselt keelekõmbelusega õpetada. Tasuks juba aru saada, et see on vaid üks võimalikke meetodeid, mis pealegi väga erinevate keelkondade keeltega (nagu eesti ja vene keel) ei tööta. Võiks lugu pidada ka teistest keeleõppe meetoditest, sest õppijadki on erinevad.“

Tänavu sai üks Nõmme Gümnaasiumis õppinud vene poiss eesti keele riigeksami eest 58 punkti. Samas osa eesti lapsi sai palju vähem. „Läänemets jätab järelduse õhku, küsides: miks elame ainult mustvalges maailmas?“

Ta kinnitab, et Eestis on kirjutatud üle 50 strateegia, pooled neist haridusega seotud, aga ikka ei oska me ette näha, kuhu tahame teatud aja jooksul jõuda. Samuti ei leia temalt armu meie igikestev haridusreform, mis ei tähenda muud, kui et „rapsime ühest äärmusest teise“. „Nagu marionetid,“ toob ta kujundi. „Soomlased

veavad oma rahvaharidust juba 35 aastat ühes suunas, olenemata vahetuvatest valitustest. Nad hakkasid kohe pärast sõda peale koolitoidust – aga meie vaidleme veel praegu selle vajaduse või mittevajaduse üle,“ läheb Läänemets talle omasel viisil emotsionaalseks.

Ta on kurb selle üle, et Eesti ei oska kasutada ei oma ajaloolist pärandit (mida Mati Hint on korduvalt kutsunud targalt kasutama) ega ka oma vähest inimressurssi.

„Miks meil on brigaadikindral vallavolikogu esimees? Millega tegeleb meil praegu Mai Murdmaa? Igatahes mitte ballettmeisterite koolitusega – kuid võiks, sest ta oskab järelduskasvu eest hoolitseda.“

„Arvatakse, et ainus ressurss on raha. Aga ei ole. On kolm ressurssi – aeg, raha ja kompetents.“ Nende tasakaalu viimist Läänemetsa arvates piisaks, et eesti elu tasakaalu viia. „Misiis, kui olegi naiivne. Ikka usun, et ratsionaalne ja professionaalne mõtlemine jõuab ka Eesti asjade, sh hariduse kõrguvate murede lahendamiseni.“

Tema enda peres on kasvanud kaks tütar, kellest üks elab ja töötab Saksamaal, teine Tallinnas. Järeltulijate seas on neli lapselast. Nii on vanaema mõtet laste ja lastelaste, eestlaste hariduse ja laiemalt kogu meie väikse rahva tuleviku pärast selles peres pidevalt päevakorral.

Kesknädal õnnitleb oma head autorit.

Urmi Reinde

Arvo Sirendilt taas uus raamat!

„Kaheharuline inimaru ja mõtte hargnemine ehk binaarseid opositsioone ja muid dihhotoomiaid“

I osa, 501 lk
2012

Keerulisest pealkirjast hoolimata on tegemist ladusalt loetava tekstiga, kus kogenud poliitik ja kauaaegne parlamentisaadik Arvo Sirendi arutleb asjade, elusolendite ja protsesside üle, samuti võimu ja võimuhete üle.

Kuid juttu on ka filosoofiast, armastusest ja vihkamisest, teooriast ja praktikast, tööst ja tööpuudusest, töörahvast ja härrasrahvast ning isegi proosast ja luulest.

Juba sissejuhatuses avab autor, kuhu ja kelle poole ta kaldub, kirjutades näiteks vabast ajakirjandusest nii:

„Riigis, kus põhiseadus tsensuuri välistab, kuid vaba ajakirjandus on rahastajate nõudel end kas paremale või vasakule tugevasti kaldu asetanud, seal on kodanik väljaspool ajakirjandusvabadust ning mõtte ja sõnavabadust ei kehti meedias, küll aga oma kodus, turuplatsil või tänaval, kui sind parajasti just kompra kogumise pärast ei jälitata.“

Õnneks Eestis kehtis sõnavabadus veel vähemalt raamatuis – seda tõendab ka Sirendi uus teos.

Keskerakonna suvepäevad

11. ja 12. augustil
Vaibla Puhkekeskuses
Kolga-Jaani vallas

Asukoht: Võrtsjärve põhjakaldal, 32 km Viljandist Tartu suunas; 43 km Tartust Viljandi suunas. Lisainfo Vaibla Puhkekeskuse kohta kodulehel!

Osalejatele:

11.00–12.00 naiskogu infotund
12.00 suvepäevade avamine
12.20–14.00 poliitikaarutelu (Edgar Savisaare osalusel)
Vaba Mõtte Klubi (Peeter Ernitsa juhtimisel)
15.00–16.00 infotund seenioritele

15.00–18.30 võistlused (pimevõrkpall, mälumäng, maleturniir, Keskerakonna rammumees 2012, käesurumine, kõievedu, limbo)
15.30 Gurmaania!

16.00–19.00 Riigikogu liikmete vaba mikrofon (Kadri Simson ja Jüri Ratas, Marika Tuus-Laul ja Tarmo Tamm, Mailis Reps ja Yana Toom)
19.30 meelelahutusprogramm (Jüri Homenja, ansambel MelodyMix ja Sergei Maasin)
19.30 *Kaunis kaunimaks!* Soengute ja meikimise võistlus meestele

Noortekogu korraldab laupäeval Suvepoisi ja Suvepiiga valimise.

Pühapäeval hommikusöök, suvepäevade lõpetamine ja ärasõit.

Majutus ja telkimine!

Kuni 6. augustini osavõtutasu odavam, hiljem kallim. Kohapeal tasudes osavõtutasu väga kallid. Suvepäevadele registreerumine Keskerakonna büroos. Osavõtutasu ja tasu majutuse eest kanda Eesti Keskerakonna arveldusarvele 10220031930016 SEB Pangas.

Kõikidele küsimustele vastused büroo telefonil 6 273 460 või meilitsi keskerakond@keskerakond.ee